

Alkotmánybíróság

a Zalaegerszegi Járásbíróság útján

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLII. törvény 27. § alapján az alábbi

alkotmányjogi panaszt

terjesztem elő.

Kérem a tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy állapítsa meg a Zalaegerszegi Járásbíróság 2016. október 27-én kelt 8.P.20.330/2016/10. számú és a Zalaegerszegi Törvényszék, mint másodfokú bíróság 2018. január 16-án kelt 3.Pf.20.591/2017/7. számú ítéletének alaptörvényellenességét, és az Abtv. 43. §-ának megfelelően azokat semmisítse meg.

Kérelmem indokolásaként az alábbiakat adom elő:

1. Az indítvány benyújtásának törvényi és formai követelményei

a) A pertörténet és a tényállás rövid ismertetése, a jogorvoslati lehetőségek kimerítése

[REDACTED] helyrajzi számú, természetben [REDACTED] számú ingatlan felújította, melynek során a [REDACTED] helyrajzi számú ingatlannal közös telekhatáron az ingatlan-nyilvántartási térkép adatainak megfelelő új kerítést emelt. Néhány [REDACTED] átépítés előtt a [REDACTED] helyrajzi számú ingatlan haszonélvezője, [REDACTED] adomására hozta, hogy a régi kerítés nem a jogi telekhatáron állt és az új kerítést a jogi telekhatáron kívánja felépíteni. [REDACTED] ezt ellenezte és vételi ajánlatot tett [REDACTED] melyet [REDACTED] nem fogadott el.

Az új kerítés jogi telekhatáron történő felépítése miatt [REDACTED] birtokvédelmi kérelmet terjesztett elő Balatonfenyves Község Önkormányzatának Jegyzőjénél. A jegyző a korábbi birtokviszonyokra figyelemmel a 2008. május 09-én kelt 1849-2/2008 számú határozatával a kérelemnek helyt adott és kötelezte [REDACTED] keresetet terjesztett elő a Fonyódi Városi Bíróságon. Figyelemmel arra, hogy gyermeke, [REDACTED] nevezett bíróság bírāja, kizárás okán a Marcali Városi Bíróság járt el.

A Marcali Városi Bíróság [REDACTED] kereseti kérelmének helyt adott, mivel a perben kirendelt [REDACTED] igazságügyi szakértő véleménye alapján megállapította, hogy „A két ingatlan közötti határvonal ingatlan-nyilvántartási térképen ábrázolt helye [REDACTED] szakértői véleményében 1. és 2. pontok között húzódó egyenes vonal és a felperes a kerítést ezen vonalra helyezte el, így a kerítés az ingatlan-nyilvántartási térképi ábrázolással azonos vonalon helyezkedik el.”

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám: 14/1659-2/2018	
Érkezett: 2019 JAN 11.	
Példány:	Kezelőiroda:
Melléklet:	db

A Marcali Városi Bíróság ítélete ellen [redacted] lperes fellebbezéssel élt. A Somogy Megyei Bíróság 1.Pf.20.163/2009/3. számú végzésével a Marcali Városi Bíróság ítéletét hatályon kívül helyezte mivel "A felperes a tulajdonjogára hivatkozva kérte a jegyző határozatának a megváltoztatását. Az elsőfokú bíróság eljárási szabályt sértett, amikor nem figyelt fel a tényre, a felperes tulajdonjogára hivatkozik, az alperes pedig olyan tényre, amikor a másik fél önhatalmán helyezte át. A kifejtettekre figyelemmel a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 252. § (2) bekezdése alapján hatályon kívül helyezte és az elsőfokú bíróságot a per újabb tárgyalására és újabb határozat hozatalára utasította."

Fentiek okán a megismételt elsőfokú eljárásba felperesi és alperesi oldalon is perbe lépett az érintett két ingatlan valamennyi tulajdonosa és hasznélvezője. A [redacted] he [redacted] és [redacted] II. r. felperes voltak, ezt követően pedig [redacted] I. r. felperes és [redacted] r. felperes. A [redacted] helyraízi számú ingatlan tulajdonosa [redacted] r. alperes, hasznélvezői pedig [redacted] I. rendű alperes és [redacted] II. r. alperes.

Alperesek jogi képviselője a bíróságra 2011. január 06-án érkezett beadványában elbirtoklás jogcímére hivatkozó viszontkereseti kérelmet terjesztett elő, majd a 2011. március 31-én előterjesztett másodlagos viszontkereseti kérelmében kérte, hogy a bíróság állapítsa meg, hogy II.r. alperes elbirtoklás, öröklés és adásvétel jogcímén megszerezte a perben vitatott területrészt.

A Marcali Városi Bíróság elnökének elfoglaltsága miatt a pert végül a Zalaegerszegi Városi Bíróság fejezte be, amely a 2012. június 22-én kelt 13.P.20.167/2012/6. számú ítéletével a felperesek keresetének helyt adott és az alperesek viszontkereseti kérelmét elutasította.

Az ítélet indokolásának lényege a kereseti kérelem vonatkozásában:

„A tulajdonost a tulajdonában lévő ingatlan birtoklásának, valamint jogszerű használatának joga az ingatlan-nyilvántartási térkép határvonalához igazodva illeti meg mindaddig, amíg valamelyik érintett az ettől eltérő birtoklás jogalapjaként más érvényes jogcímet nem bizonyít.

... A kialakult bírói gyakorlat szerint a geodéziai hibahatár alkalmazására csak akkor kerülhet sor, ha a térkép állapota vagy más ok miatt a térképi határvonal a természetben nem tűzhető ki teljes pontossággal.

... A felek szomszédos ingatlanai kapcsán a hátsó kerítés helye pontosan meghatározható [redacted] szakvéleménye szerint, így az I.r. felperes nem követett el birtokháborítást azzal, hogy a kerítést új nyomvonalra helyezte át."

Az ítélet indokolásának lényege az elbirtoklás megállapítására irányuló viszontkereseti kérelem vonatkozásában:

„II. r. felperes az ingatlan-nyilvántartási adatok ismeretében kötötte meg tulajdonszerzése körében a hagyatéki eljárás során az osztályos egyezséget, és II.r. alperes szintén az ingatlan-nyilvántartási adatoknak megfelelően szerzett tulajdonjogot, I. r. és II.r. alperesek pedig hasznélvezeti jogot."

Alperesek ezen ítélet ellen is fellebbezéssel éltek és a Zalaegerszegi Törvényszék 2012. november 6-án kelt 3.Pf.20.030/2012. számú végzésével az első fokú bíróság ítéletét hatályon kívül helyezte, mivel az első fokonkénti ítéletben a bíróság nem vizsgálta meg, hogy a két ingatlan közötti határvonal helyesen van-e megjelölve a 6/A számú ábrán. A bíróság a szakértői véleménye 6/A számú ábráján 10. és 11. pont között húzódó egyenes vonal.

A törvényszék végzésének indokolása szerint "A Marcali Városi Bíróság 1.P. 20.012/2011. sz. ítéletének 1. pontjában foglaltaknak megfelelően a felperes által benyújtott vizontkeresetnek a felperes által megjelölt ingatlanra vonatkozólag az elsőfokú bíróság döntése a fentebb ismertetett vizontkereset elbírálására nem terjed ki. Az ingatlanok közti határvonal helyének megállapítására irányuló kereset alapján minden esetben érdemben kell döntenie, a kereset nem utasítható el, ezen túlmenően a jelen ügyben a határvonal helyének megállapítása a Ptk. 192. § (3) bekezdésére figyelemmel a keresetről történő döntés szempontjából előkérdés is. Miután az alperesek vizontkeresetet terjesztettek elő a határvonal megállapítása iránt, így erről az elsőfokú bíróságnak az ítélet rendelkező részében kellett volna határoznia, nem elegendő az, hogy az elsőfokú bíróság ítélete indokolásában fejtse ki a határvonal helyével kapcsolatos álláspontját."

A törvényszék kifejti továbbá, hogy „Helytállóan utalt az elsőfokú bíróság arra, illetve fellebbezési ellenkérelmükben a felperesek is megalapozottan hivatkoztak arra, hogy a [REDACTED] által készített szakvélemény 6/A. számú mellékletén 10. és 11. pontok között húzódó határvonal végpontjai nem a perbeli, hanem szomszédos ingatlanokon találhatóak, minderre figyelemmel a megismételt eljárásban az alpereseknek meg kell fontolniuk viszontkeresetük módosítását, mert a jelenlegi perben szereplő felek perben állása mellett a határvonal helyére vonatkozóan az alperesek viszontkeresetének megfelelő döntés nem hozható. Ugyanakkor az alpereseknek lehetőségük van arra is, hogy külön perben a határvonal helyének megállapítását kérjék, a szomszédos ingatlanok tulajdonosainak perbeállítása mellett. ... Észlelte a másodfokú bíróság azt is, hogy a változási vázrajz lejárt, ezért annak ismételt záradékolása szükséges, ennek hiányában az alperesek viszontkeresetében foglalt döntés nem hozható.”

A törvényszék „jávára” [redacted] külön pert indítottak a helyrajzi számú és a [redacted] helyrajzi számú ingatlanok megállapítása iránt.

Néhány [REDACTED] írásbeli kérelmet idézés kibocsátása nélkül [REDACTED]
Szigetvár [REDACTED]
per megkezdése után keletkezett.
[REDACTED]
[REDACTED] tekintettel arra, hogy a tisztázandó szakkérdés vonatkozásában [REDACTED] igazságügyi szakértő véleménye rendelkezésre állt és annak perben releváns megállapítását – nevezetesen, hogy hol húzódik a természetben a jogi telekhatár – mindkét fél elfogadta. Ennek ellenére a Szigetvári Járásbírószág szakértőt rendelt ki, majd 2015. szeptember 14-én kelt 8.P.20.151/2014/50. számú, a Pécsi Törvényszék, mint másodfokú bíróság 1.Pkf.50.049/2016/2. számú végzése alapján 2016. február 19-én jogerőre emelkedett határozatával a pert megszüntette. A Szigetvári Járásbírószág a 2015. december 4-én kelt és 2016. január 12-én jogerőre emelkedett 8.P.20.151/2014/58. számú végzésével az

50. sorszám alatti permegszüntető végzés rendelkező részét az a kötelezte a felpereseket (jelen per alpereseit), hogy fizessenek meg 40.408 Ft perköltséget.

A Zalaegerszegi Járásbíróság 2016. október 13-án tartott tárgyaláson alperesek jogi képviselője a tulajdonszerzésre vonatkozó viszontkereseti kérelmét fenntartotta, a határvonal megállapítása iránti viszontkereseti kérelméről kifejezetten nem nyilatkozott, ugyanakkor kifejezetten nyilatkozott, hogy térképi határvonal kiigazítása iránt viszontkeresetet nem kíván előterjeszteni.

A Zalaegerszegi Járásbíróságon 2016. október 13-án tartott tárgyaláson alperesek jogi képviselője a tulajdonszerzésre vonatkozó viszontkereseti kérelmét továbbra is fenntartotta, ugyanakkor a határvonal megállapítása iránti viszontkereseti kérelmétől elállt és azt alperesi ellenkérelemként tartotta fenn.

A Zalaegerszegi Járásbíróság 2016. október 27-én kelt 8.P.20.330/2016/10. számú ítéletével a felperesek keresetét és az alperesek viszonzkeresetét is elutasította, továbbá kötelezte a felpereseket, hogy fizessenek meg alpereseknek 598.572 Ft perköltséget. A bíróság döntését azzal indokolta, hogy:

"Az I.r. felperes a békés birtokállapotot önkényesen változtatta meg, a kerítés elhelyezése folytán 7 négyzetméter területet elhelyezte a határvonalon kívül, melynek helye a térképen nem volt megjelölve."

A felperes egyértelműen nyilatkozott, hogy az általa készített mérési vázlaton jelölt 1-2 méter szélességű egyenesen található az áthelyezett kerítés ugyanakkor a helyes határvonal a pontokon összekötő egyenes vonal, mely a régi kerítés nyomvonalának felelhetett meg.

... Mivel elbirtoklási igényt csak idegen területre lehet előterjeszteni, ezért a viszontkereset teljesítése fogalmilag kizárt volt, hiszen a korábbi kerítésnek megfelelő kerítés által bezárt terület tulajdonjogát szerezte meg a II. r. alperes adásvétel útján, a 7 négyzetméter eleve a II.r. alperes tulajdonát képezte.

... A bíróság a perköltségről annak figyelembevételével döntött, hogy a per fő tárgya a birtokvédelmi határozat megváltoztatása volt, melynek előkérdését a telekhatár elhelyezkedésével kapcsolatos jogvita képezte. E döntéstől függött az eshetőlegesen előterjesztett alperesi viszontkereset sorsa, e kérdéskör miatt történt két alkalommal hatályon kívül helyezés, továbbá a perköltség tetemes részét kitevő szakértői költség is ezzel összefüggésben merült fel."

Az ítélet ellen felperesek fellebbezéssel éltek, melynek lényege szerint:

- A bíróság elmulasztotta megindokolni az ítéletében, hogy mire alapozza azon állítását, hogy II. rendű alperesé az a terület, ami az ingatlan-nyilvántartás szerint a felpereseké és elmulasztotta megindokolni a döntése eredményeként előálló területmérték változást is. A hatályos ingatlan-nyilvántartási adatok szerint ugyanis alperesek ingatlana 402 négyzetméter, a felpereseké 412 négyzetméter, ugyanakkor az ítéletben

foglaltak alapján alperesek ingatlana a természetben 409 négyzetméter, a felpereseké pedig 405 négyzetméter. Ez kérdésként veti fel az ingatlan-nyilvántartás szerint II. rendű alperes által tulajdonolt 402 négyzetméter terület elől plusz 7 négyzetmétert mikor, kitől és milyen jogcímen szerezte meg a felperesek II. rendű alperes, merthogy adásvétellel csak 402 négyzetmétert szerzett 19[redacted] s 31-én, továbbá kérdés az is, hogy ezt a területet milyen jogcímen használja I. és III. rendű alperes.

- A bíróság elmulasztotta megindokolni az ítéletében azt is, hogy miért minősíti alaptalan birtokbavételnek azon terület birtokbavételét, ami az ingatlan-nyilvántartás szerint a felpereseké.
- Az ítélet továbbá nem rögzíti, hogy hol húzódik a természetben a jogi telekhatár, hogy felperesek azon a vonalon helyezték-e el az ingatlan-nyilvántartás szerinti határokat. A bíróság a felperesek által a bírósághoz előterjesztett kérelmekre adott válaszait, a felperesi keresetet bizonyítja, az ítélet elhallgatja.
- Az ítélet egy olyan fogalommal operál, nevezetesen a „helyes telekhatár”, amely jelen perben értelmezhetetlen, ugyanis jelen eljárás fő kérdése, hogy az ingatlan-nyilvántartási térképen ábrázolt jogi telekhatár a természetben hol húzódik, és nem az, hogy az ingatlan-nyilvántartási térkép ábrázolása helyes-e vagy kijavításra szorul.
- Az ítéletből nem derül ki, hogy a bíróság mely pontokat összekötő egyenest tekinti a korábbi kerítés nyomvonalának, így az sem, hogy mit tekint „helyes határvonalnak”, ahova döntése értelmében a kerítést át kellene helyezni. A korábbi kerítés nyomvonalát illetően a perben más állítottak az alperesek [redacted] Felperesek állításukat fényképfelvételekkel bizonyították. [redacted] értő foglalkozott ugyan a kérdéssel, azonban nyilatkozatai e körben [redacted] megfogalmazása szerint is csak feltételezésen alapultak. A [redacted] elvetve szemben valódi (okirati) bizonyíték, a valós állapotot rögzíti és nem feltételezésen alapul.
- Ezenkívül [redacted] ítélet azon megállapítása, [redacted] rendelt ki [redacted] nem tekinthető pusztán okirati bizonyítéknak. Ráadásul az sem igaz, hogy mindkettő szakvélemény aggálytalan lenne, ugyanis szakmai érvekkel egyik szakértő sem indokolta meg - a perben egyébként irreleváns - állítását, hogy a jelenlegi térképi ábrázolást nem tekinti helyes telekhatárnak. A közhiteles ingatlan-nyilvántartásban rögzített ábrázolás tekintendő a helyes határvonalnak mindaddig amíg azt ki nem javítják térképezés hiánya miatt. Erre akkor kerülhet sor, ha a térképezési hibát bizonyítja az a fél, aki a [redacted] Erre irányuló bizonyíték [redacted] ingatlanon húzódik.
- A bíróság döntése sérti nem csak a felperesek, hanem a perben nem álló északi és déli szomszédok tulajdonjogát is. A bíróság döntésével lényegében áthelyezte a jogi

telekhatárt, ugyanakkor kifejezetten nem rendelkezett a térkép kijavításáról, mivel ilyen keresetet vagy viszontkereseti kérelmet senki nem terjesztett [REDACTED] vonatkozó bizonyítás ennek megfelelően nem is folyt. Nem mellelleg [REDACTED] térképezési hibára való hivatkozását teljességgel komolytalanná teszi, hogy a szakvéleménye 6. számú ábrája szerint az általa a régi kerítés vonalának vélt és általa helyes határvonalnak mondott szaggatott vonallal ábrázolt telekhatár még csak nem is egyenes, hanem egy nyugat felé - a felperesek kárára - domborodó göbe. A szakértő hivatkozott ábrája szerint a szakértő által természetben tapasztalt meglévő hátsó kerítések a perben álló ingatlanoktól mind északi, mind pedig déli irányba haladva szépen összezárnak és egybeesnek a térképi határvonallal. A szakértő szerint a legnagyobb eltérés a térképi ábrázolás és a helyes határvonal között a felperesi és az alperesi ingatlan között van, de ennek ésszerű indokát nem adja.

- Az ítélet perköltségre vonatkozó rendelkezése jogellenes, mert a per fő tárgya nem csak a kereset, hanem a viszontkereset is. Nem járulékos kérdésekről van szó, hanem konkrét viszontkereseti kérelmekről. A bíróságnak tehát figyelembe kellett volna venni, hogy felperesek pernyertesek lettek alperesek viszontkereseti kérelme vonatkozásában, továbbá az általuk a Szigetvári Járásbíróságon indított és perveszteséggel zárult külön perben felmerült perköltségről már jogerős döntés született, amely jelen perben nem bírálható felül, az ott felmerült költségeik nem terhelhetők jelen per felpereseire. A más, jogerősen befejezett ügyben felmerült és rendezett sorsú perköltség nem vonható be jelen per költségeinek körébe, de még ha bevonható is lenne, mivel azok alperesek eredménytelen eljárása folytán merültek fel, semmiképpen sem háríthatók át felperesekre.

A Zalaegerszegi Törvényszék, mint másodfokú bíróság 2018. január 16-án kelt 3.Pf.20.591/2017/7. számú ítéletével az első fokú ítéletet a per főtárgya tekintetében helybenhagyta és a perköltség összegét 490.70 Ft-ra leszállította.

b) A jogorvoslati lehetőségek kimerítése

A Zalaegerszegi Megyei Rendőr-főkapitányság [redacted] [redacted]
[redacted] r. felpertes hozzátartozója

A polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (rég. Pp.) 271. §-a (1) bekezdésének i) pontja szerint nincs helye felülvizsgálatnak a birtokvédelmi eljárást követő birtokvédelmi perben hozott ítélet ellen. A rég. Pp. 271. §-a (3) bekezdésének a) pontja alapján nincs helye a felülvizsgálatnak, ha az elsőfokú bíróság ítéletét a másodfokú bíróság helybenhagyta a birtokvédelmi perekben.

Tekintettel arra, hogy jelen per annak ellenére, hogy birtokperként indult, a Somogy Megyei Bíróság fent hivatkozott másodfokú döntése és az alperesek viszontkereseti kérelme miatt álláspontom szerint tulajdoni pernek tekintendő, ezért a másodfokú jogerős ítélet ellen felülvizsgálati kérelmet terjesztettem elő, melyet 2018. április 28-án adtam postára.

Amennyiben azonban a Kúria úgy ítéli meg, hogy jelen ügyben nincs helye felülvizsgálatnak, az egyet jelent azzal, hogy a jogerős másodfokú ítélet ellen további jogorvoslati lehetőség nem volt biztosítva számomra. Ebben az esetben pedig az alkotmányjogi panasz előterjesztésére nyitva álló határidő a másodfokú jogerős ítélet kézbesítésétől számítandó.

Ezért az eljárási határidők betartása érdekében a felülvizsgálati kérelemmel párhuzamosan alkotmányjogi panaszt is előterjesztetek.

c) Az alkotmányjogi panasz benyújtásának határideje

A Zalaegerszegi [REDACTED] I. r. felperes ügy is min [REDACTED] II. r. felperes [REDACTED] 2018. április 24-én kaptam kézhez.

Ezzel egyidejűleg kézbesítette részemre a Zalaegerszegi Járásbíróság a 2018. április 5-én kelt 8.P.21.095/2016/15. számú végzését, amely szerint a Zalaegerszegi Törvényszék 3.Pf.20.591/2017/7. számú másodfokú ítélete kézbesítési vélelem folytán részemre 2018. március 6-án kézbesítettnek tekintendő.

Tekintettel arra, hogy sajnálatos módon sem az ítéletet, sem a postai küldemény érkezéséről szóló tájékoztatást nem kézbesítették részemre 2018. március 6. előtt, ilyen küldeményt a nevemmel ellátott levélszekrényben annak napi rendszerességgel történt [REDACTED] követően sem találtam, holott eddig minden hivatalos küldeményt a [REDACTED] számú bejelentett tartózkodási helyemen rendben megkaptam, 2018. április 24-én elektronikus úton, majd másnap postai úton is kérelmet terjesztettem elő a bíróságon a kézbesítési vélelem megdöntése iránt. Ennek elbírálásáról ezidáig nem értesítettek.

Amennyiben a kézbesítési vélelem megdöntésére irányuló kérelmemet a bíróság elutasítaná, az alkotmányjogi panasz előterjesztésére nyitva álló határidő 2018. május 5. napja lenne.

d) Az indítványozó érintettségének bemutatása

A fent nevezett polgári per I. r. felperese, édesapám, néhai [REDACTED] 2016. november 16-án elhunyt. Hagyatéka részét a perben érintett ingatlan 3/4-ed tulajdoni hányada képezte. Ezt öröklés jogcímén 1/3-2/3 arányban a testvérem, [REDACTED] és alulírott [REDACTED] vagyok.

e) Annak bemutatása, hogy az állított alapjogsérelem a bírói döntést érdemben befolyásolta vagy a felmerült kérdés alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés

A bíróság kettő ízben adott helyt a felperes(ek) keresetének, melyet jogszerűen meg is indokolt, azonban a másodfokú bíróság eljárásjogi okokból mindkét ítéletet hatályon kívül helyezte. Ezt követően a harmadik első fokú eljárásban a bíróság a korábbi döntésekkel ellentétes ítéletet hozott, melyet elmulasztott megindokolni.

Az elsőfokú ítélet elleni fellebbezésemben részletesen meghatároztam, hogy melyek azok a kérdések, amelyeket a Zalaegerszegi Járásbíróság 2016. október 27-én kelt 8.P.20.330/2016/10. számú ítéletének rendelkező része felvet és amikre az ítélet indokolása nem ad választ. Ezen kérdések megválaszolását azonban a Zalaegerszegi Törvényszék is elmulasztotta a 3.Pf.20.591/2017/7. számú másodfokú ítéletében. Ezenkívül sem az elsőfokú, sem a másodfokú jogerős bírósági döntés indokolása nem tér ki arra, hogy a korábbi két elsőfokú ítéletben foglalt jogi érvelést miért tartja helytelennek és miért hozott azzal teljesen ellentétes döntést. A bíróság lényegében kinyilatkoztatott. Mivel döntése a beszerzett bizonyítékokkal ellentétes, azt megindokolni sem tudta. Ez sérti a felperesek tisztességét eljáráshoz való jogát.

A bíróság első- és másodfokú döntése értelmében a felperesek nem birtokolhatnak és használhatnak annyit, amennyit az ingatlan-nyilvántartás szerint tulajdonolnak. A bírósági döntések sértik a felperesek tulajdonhoz fűződő jogait, szükségtelenül, aránytalanul és indokolatlanul korlátozzák azt. Ez önmagában is jelentős jogsérelem, azonban amennyiben a felperesek értékesíteni szeretnék ingatlanjukat, a vevőnek nem tudnak majd annyit adni a természetben, amennyit a közhiteles-nyilvántartás alapján eladnak neki, ami további jogviták forrása lehet.

2. Az alkotmányjogi panasz benyújtásának érdemi indokolása

a) Az Alaptörvény megsértett rendelkezéseinek pontos megjelölése

A Zalaegerszegi Járásbíróság 2016. október 27-én kelt 8.P.20.330/2016/10. számú ítélete és a Zalaegerszegi Törvényszék mint másodfokú bíróság 2018. január 16-án kelt 3.Pf.20.591/2017/7. számú ítélete sérti Magyarország Alaptörvényének XIII. és XXIV. cikkét.

b) A megsemmisíteni kért bírói döntés alaptörvény-ellenességének indokolása

A Zalaegerszegi Törvényszék, mint másodfokú bíróság 2018. január 16-án kelt 3.Pf.20.591/2017/7. számú ítéletével az első fokú ítéletet a per főtárgya tekintetében helybenhagyta és a perköltség összegét 490.70 Ft-ra leszállította. A törvényszék az első fokú bíróság által megállapított történeti tényállást annyiban módosította, hogy az elsőfokú bíróság által használt „helyes telekhatár” helyett „a két ingatlan között húzódó, az ingatlan-nyilvántartási adatok alapján természetben kitűző [REDACTED]” kifejezést rögzít. Ezen megállapítás azonban iratellenes. A perben kirendelt [REDACTED] gazdaságügyi szakértő

szakvéleménye szerint ugyanis a két ingatlan közötti határvonal ingatlan-nyilvántartási térképen ábrázolt helye a szakértői véleményében 1. és 2. pontok között húzódó egyenes vonal, ami nem azonos az elsőfokú bíróság által „helyes határvonalként” hivatkozott 10. és 11. pont között húzódó egyenes vonallal.

Iratellenes a törvényszék ítéletének azon megállapítása is, hogy nem volt vitás a Marcali Városi Bíróság előtt folyamatban volt perben kirendelt [REDACTED] gazdasági földmérő szakértő helyszíni szemléje során a régi kerítés természetbeni helyének beazonosítása. Ha ez így lenne akkor a szakvélemény a régi kerítés helyére vonatkozóan nem feltételezést fogalmazna meg, hanem kategorikus kijelentést.

Téves járásbíróság és a törvényszék azon jogi álláspontja, hogy a [REDACTED] gazdasági szakértőnek a Szigetvári Járásbíróság előtt 8.P.20.151/2014. számon folyamatban volt [REDACTED] perben adott szakvéleménye, jelen perben is szakvéleménynek minősül. Jelen perben [REDACTED] gazdasági szakértőként nem került kirendelésre, így el sem járhatott szakértőként, szakvéleményt nem adott, szakértői díjra nem volt jogosult, azt részére nem állapított meg a bíróság, így egy másik ügyben adott véleménye csak okirati bizonyítékként értékelhető. Természetesen [REDACTED] gazdasági szakértő véleménye szakvéleménynek minősül, hiszen ő jelen perben lett kirendelve, szakértői díja jelen perben felmerült költség. Ezt nem is vitattuk soha, ezért inadekvát a törvényszék érvelése miszerint „a más bíróságok előtt folyamatban volt perekben kirendelt szakértők szakvéleményét a Pp. szabad bizonyítási elvéből fakadóan a jelen birtokháborítási ügyben eljáró bíróság szabadon felhasználhatta, azok jelen perben is szakértői véleményeknek tekintendők, nem csupán okirati bizonyítékoknak.”

Iratellenes a törvényszék ítéletének azon megállapítása is, hogy az elsőfokú ítélet semmilyen ellentmondást nem tartalmaz a perbeli ingatlanok területmértékének változását illetően. Ezt azzal indokolja, hogy [REDACTED] egy más ügyben történt meghallgatása során úgy nyilatkozott, hogy „amennyiben a kerítést vissza kell helyezni a régi telekhatárra, ez nem azt jelenti, hogy ez a 43 cm elvételre kerül az alperesi ingatlanból. Ettől az alperes területe az ingatlan-nyilvántartási térképhez képest mért adatokkal nem változik és a telekterület nagyság esetében is hibahatáron belül marad.” Ahogy már korábban kifejtettem [REDACTED] jelen ügyben nem szakértő. Jelen ügyben [REDACTED] minősül szakértőnek, akinek szakvéleménye szerint a jelenlegi kerítés áll a természetben az ingatlan-nyilvántartásban rögzített jogi telekhatárral azonos vonalon. Ebből következően a régi kerítés nem azon állt, így a kerítés oda történő áthelyezésével a felperesek ingatlanának ingatlan-nyilvántartási adatok szerinti térmértéke csökken. Ez nem szakkérdés, hanem egyszerű matematika. A kerítés jelenlegi, jogi határvonalnak megfelelő helyzetének megváltoztatása esetén a természetbeni és az ingatlan-nyilvántartási adatok egymástól eltérőek lesznek.

Jelen ügyben tévesen hivatkozik a törvényszék a Legfelsőbb Bíróság Pk. 265. számú állásfoglalásának III. pontjára, mivel [REDACTED] gazdasági szakértő véleménye szerint az ingatlan-nyilvántartási térképen ábrázolt határvonal a természetben teljes pontossággal kitűzhető. Ahogyan a Zalaegerszegi Városi Bíróság 13.P.20.167/2012/6. számú ítéletében

kifejtette, „a kialakult bírói gyakorlat egyértelműen foglal állást a vonatkozásban, hogy a geodéziai hiba határ alkalmazására csak akkor kerülhet sor, ha a térkép állapota vagy más ok miatt a térképi határvonal a természetben nem tűzhető ki teljes pontossággal”.

Téves a törvényszék azon jogi álláspontja, hogy alperesek viszontkeresetének elbírálására érdemben azért nem került sor, mivel különféle jogcímenek előterjesztett tulajdoni igényük elbírálásának előkérdése volt, hogy a felperesek követtek-e el birtokháborítást a kerítés áthelyezésével. Éppen fordítva a tulajdoni viszonyok tisztázása az előkérdése annak, hogy követett-e el a jogelődöm birtokháborítást alperesek sérelmére. A bíróságnak ugyanis a jegyzővel ellentétben nem a birtokállapotok alapján, hanem a használat jogcíme, jelen esetben a II. rendű alperes és a felperesek tulajdonjoga alapján kellett elbírálnia a birtokvitát.

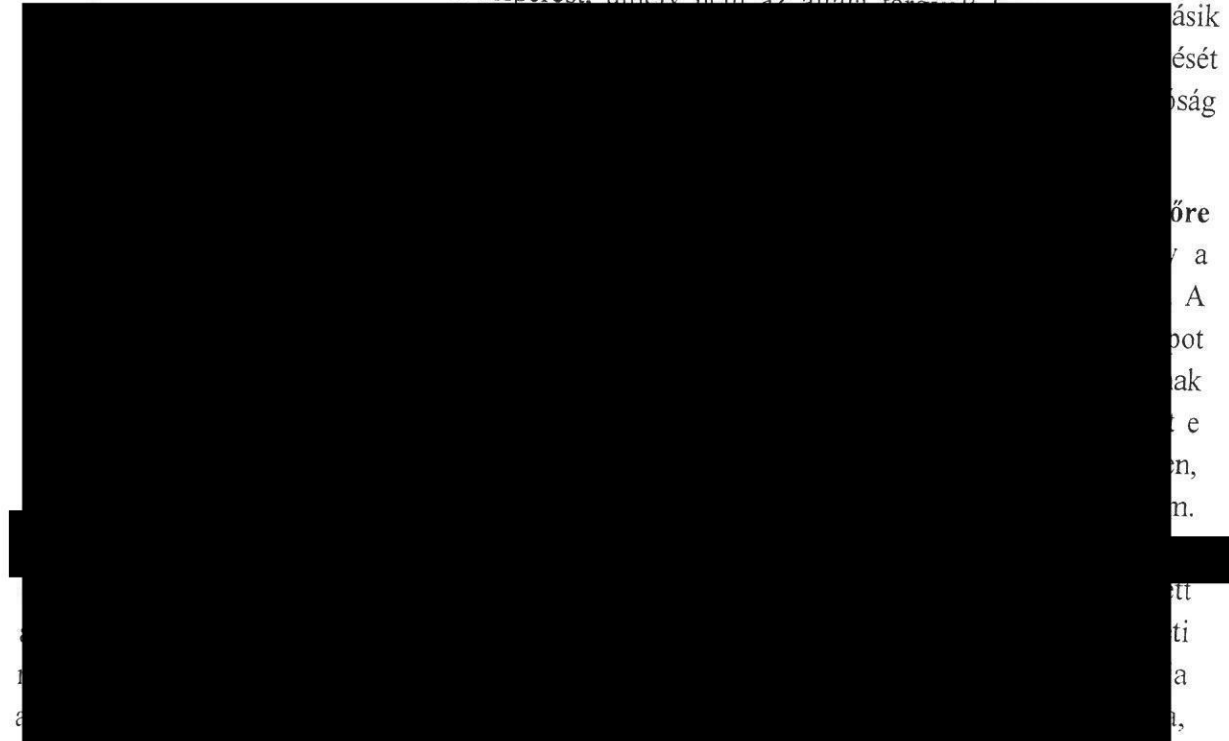
Kétséget kizáró módon megállapítható, hogy a régi és az új kerítés közötti terület a felpereseké és a II. r. alperes arra semmilyen jogcímen nem tudott tulajdonszerzést bizonyítani, ezért a bíróság akkor járt volna el jogszerűen, ha megállapítja, hogy a jogelődöm nem követett el birtokháborítást a [REDACTED] [REDACTED] részek sérelmére. Ehelyett a bíróság a közhiteles ingatlan-nyilvántartásban és [REDACTED] szakvéleményében foglaltakkal ellentétben minden alapot nélkülöző módon azt állítja, hogy a régi és az új kerítés közötti terület az alpereseké. A Zalaegerszegi Törvényszék felülvizsgálati kérelemmel támadott ítéletével helybenhagyott első fokú ítélet szerint „a korábbi kerítésnek megfelelő kerítés által bezárt terület tulajdonját szerezte meg a II. r. alperes adásvétel útján, a 7 négyzetméter eleve II. r. alperes tulajdonát képezte”. Ezen állítását azonban semmilyen bizonyíték nem támasztja alá, sőt azt a hivatkozott bizonyítékok (adásvételi szerződés, ingatlan-nyilvántartási adatok, szakértői vélemény) kétség kívül cáfolják.

A bíróság döntése értelmében a felperesek nem birtokolhatnak és használhatnak annyit, amennyit az ingatlan-nyilvántartás szerint tulajdonolnak. **A bíróság döntése sérti a felperesek tulajdonhoz fűződő jogait, szükségtelenül, aránytalanul és indokolatlanul korlátozza azt.** Ez önmagában is jelentős jogsérelem, azonban amennyiben a felperesek értékesíteni szeretnék ingatlanjukat, a vevőnek nem tudnak majd annyit adni a természetben, amennyit a közhiteles-nyilvántartás alapján eladnak neki, ami további jogviták forrása lehet.

A bíróság nem tett eleget indokolási kötelezettségének. Egyrészt ahogy az elsőfokú bírósági ítélet, úgy a másodfokú ítélet sem ad választ a fellebbezésünkben megfogalmazott fent ismertetett kérdésekre. Másrészt a Zalaegerszegi Törvényszéknek határozatában részletesen meg kellett volna indokolnia, hogy az ügyben korábban született két elsőfokú ítéletben foglalt jogi érvelést miért nem tartja helytállónak, és miért az azokkal szöges ellentétben álló harmadik elsőfokú ítéletben foglalt érvelést fogadta el helyesnek.

Az alperesek viszontkereseti kérelmüket, a régi és az új kerítés közötti terület tulajdonjogának bármilyen jogcímen történő megszerzését nem tudták bizonyítani, ebből következően a **perköltséget sem terhelhette volna teljes egészében a felperesekre a bíróság.** Kiemelendő, hogy a perben kihallgatott tanúk az alperesi viszontkereset tárgyában lettek kihallgatva, így az ő útiköltségüknek a viszontkereset tárgyában pernyertes felperesekre terhelése jogellenes.

Iratellenes ezenkívül a törvényszék azon megállapítása is, hogy a Szigetvári Járásbíróság előtt indított határvonal megállapítása iránti perben jelen ügy alperesei nem lettek pervesztesek. A Szigetvári Járásbíróság kötelezte jelen ügy alpereseit, hogy jogelődöm abban a perben felmerült perköltségét fizessék meg részére, az általuk előlegezett, illetőleg náluk felmerült perköltséget pedig saját maguk voltak kötelesek viselni. **A bíróság perköltségről való rendelkezése jogerős és végrehajtható döntés, amely egy másik bíróság által egy másik ügyben hozott ítélettel nem bírálható felül.** Ad absurdum és példátlan, hogy a bíróság olyan költség megfizetésére kötelezi a felperest, amely nem az általa támasztott másik

3. Egyéb nyilatkozatok és mellékletek

a) Nyilatkozat arról, ha az indítványozó kezdeményezte-e a bíróságon az alkotmányjogi panasszal támadott bírósági ítélet végrehajtásának felfüggesztését.

Jelen beadványommal egyidejűleg a Zalaegerszegi Járásbíróságon kezdeményeztem a Zalaegerszegi Törvényszék, mint másodfokú bíróság 2018. január 16-án kelt 3.Pf.20.591/2017/7. számú jogerős ítélete végrehajtásának felfüggesztését.

b) Ügyvédi meghatalmazás eredeti példánya, vagy jogtanácsosi igazolvány másolata, ha az indítványozó jogi képviselővel jár el. (Melléklet)

c) Nyilatkozat az indítványozó személyes adatainak nyilvánosságra hozhatóságáról (Melléklet)

Kijelentem, hogy alkotmányjogi panasz indítványommal összefüggésben nevem nyilvánosságra hozatalához nem járulok hozzá.

d) Az érintettséget alátámasztó dokumentumok egyszerű másolata (Mellékletek)

Kelt: Budapest, 2018. május 02.

